

Ter vrome herinnering aan
Bernardus Gerhardus Esselink

Hij werd 30 december 1922 geboren te Winterswijk. Vanaf 26 nov. 1955 was hij in een gelukkig makend huwelijksleven verbonden met Johanna Berendina Pappen. Een zeër ernstige, haast onverklaarbare, ziekte sloopte zijn lichaamskracht, ondanks alle hoge kunde en roerende zorg, die werden opgebracht om dit leven nog te redden.

Vanuit menselijk oogpunt bezien mocht hij voor té weinig jaren de liefdevolle echtgenoot, de blijde vader, de kundige en ijverige arbeidsman, en het goede gemeenschapslid van onze parochie zijn. God werkt evenwel met andere getallen dan wij mensen. Met hem hebben wij vurig om uitkomst gebeden, met hem willen wij ons ook neerleggen bij Gods ondoorgrondelijke raadsbesluiten. Zijn leven is niet tevergeefs geweest, hoe kort het ook mocht duren, noch voor hem zelf, noch voor zijn dierbaren. Op 26 juni 1965, een dag die eigenlijk een feestdag behoorde te zijn in zijn gezin, ging hij van ons heen.

De Kerk, waarvan hij zo'n verknocht lidmaat was, herdacht toen de sterfdag van de martelaren Johannes en Paulus. In de liturgie van die dag staan de woorden opgenomen: „Deze nu waren mannen van barmhartigheid; aan hun vrome daden kwam geen einde. Hun nakomelingen vormen een heilig erfdeel, want hun geslacht blijft trouw aan het Verbond.

Voor immer houden hun kinderen om hunnentwil stand.” Zo denken wij over deze gestorvene. De begrafenis vond 30 juni 1965 plaats op het par. kerkhof te Winterswijk. Daar wacht hij op de toegezegde verrijzenis. Heer, verleen hem de eeuwige rust.